

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 12 kor. — fill.

Fél évre . . . 6 kor. — fill.

Negyed évre . . . 3 kor. — fill.

Egyes szám ára 8 fill.

Hétfői szám 4 fill.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szurdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi iro-

dája, Barátok tere Muzoljovics-ház

Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich-palotában

Telefon szám 42.

Nyitlister szorokint 40 fillér.

Tüzérséget Szabadkának.

(h) Nem tudjuk mihez rejlik az ok, hanem szó nélkül nem hagyhatjuk azt a mostoha bánásmódot a melyben bennünket a közös hadügyi kormány részesít.

Nincs magyarországnak egy második városa a mely olyan szembetűnő mellőzésben részesülne mint éppen Szabadka, az ország harmadik városa.

Mily hosszúságú tárgyalások, a bizonytalanság mily hosszú ideje előzték meg a honvéd huszárság most már bizonyossá vált idehelyezését. Azonban ez a honvédelmi miniszter és nem a közös hadügyminiszter javára szól, hogy 86000 lakossal bíró városnak a melynek kiterjedése vetekezik sok német hercegségével, adnak 3 század szóval egy fél ezred huszárt és evvel azt hiszik, a jogos követelményeknek elég van téve.

Tekintsük csak Szabadka geográfiai és stratégiai helyzetét.

Szerbia hozzánk négy órányira fek-

szik. Szerbiához legközelebb eső nagy városunk Szabadka.

Szerbia balkán kulcsa, mely tény soha sem tévesztendő szem elől, ha tekintetbe vesszük monarchiánk minden napi helyzetét a Balkánnal és a Balkán politikával szemben.

Nem mérvadó a keleti politikának mai stagnáló helyzete, ha figyelemmel kísérjük a lapokban időről időre comminikéket, melyeket nem lehet figyelmen kívül hagyni.

Hol román-görög, hol meg szerb-bolgár-montenegrói contocderaticról halszik, hol feltételes, hol pozitív formában hirasás.

Közel a határhoz, alkalkalmas gócz pontban összpontosítani egy olyan számottevő, arányos elosztású csapatot, amely szükség esetén minden feladatra elkészülve helyt legyen.

Jogos követelése tehát Szabadkának, az ország harmadik városának, hogy falain belül megfelelő katonaság nyerjen elhelyezést.

A lakosság arányához képest meg-

követelhető a megfelelő számú katonaság.

Nem szólva most a 86. gy. ezredről, a mely a mienk és kellene, hogy itt is legyen, méltán kívánható, hogy lovasságot és tüzérséget kapjunk. A lovasság már urban van, marad még a tüzérség.

Egész Bács-Bodrogh megyében — leszámítva az ujvidéki vártüzérséget, — a szomszédos megyékben sincs sehol tüzérség. Jogos és méltányos tehát az az óhajítás, hogy Szabadka a fentebb vázolt geografia és statégia szempontok figyelembe vételével egy technikai csapatot illetőleg tüzérséget kapjon.

E mellett szól még Szabadka lőanyag, amely körülmény szintén sullyal bír annak az elbírálásánál vajjon alkalmas-e a város tüzérség elhelyezésére.

Attérve a mi édes (?) testvérünkre a nagyságban és hatalomban minket jóval megelőzött Szeged városára, alapos okaink vannak kissé erősebb

Az akrobata szerelme.

— A Bácskai Hírlap eredeti tárczája. —
Írta Horóvitz Gusztáv.

Mr. Jenkins Hopps egy szép napon arra ébredt, hogy ő szerelmes. Este még mint független, minden nemesebb szenvedélytől ment férfiú lért nyugalomra és reggel egy új érzélem rabjaként ébredt fel.

Nem akart hinni a szívének, azt hitte, hogy az egész csak álom, és hogy ő álmában járkal és érzeleg. Hogy meggyőződjék arról, vajjon csakugyan ébren van-e, megfogta az ágy lábát és az egész ágyat a magasba emelte.

Mintán így meggyőződött, hogy az ágyat csakugyan ő emelte fel, így hát semmi esetre sem aludhat és álmodhat benne, tehát ébren van és tényleg szerelmes.

Szegény Mr. Hopps, ő eddig csak súlyokat emelt és nálánál gyengébb embereket vágdosolt a földhöz, de szerelmes nem volt világeletemben soha. Szinte megrémült ettől az érzelmtől, mit fog ő ezután csinálni a mázsás súlyokkal, többé nem fogja őket olyan szerellett emelni a magasba, minr eddig megborzadt a hűdeg vastól, mikor arra az édes kis özvegyre gondolt, a ki 12 forintért ad neki szobát és világitás, akinek termete olyan finom, törékeny, hogy az ő vaskarjában bizonyára összetörne.

Mr. Hopps felöltözött és a cirkuszba ment. Olyan gyámoltalannak érezte magát nem tudta, hogyan tudassa szerelmét az isteni nővel, aki akrobata pályáját megédiesíteni van hivatva.

Amint így elgondolkodva járkált, találkozik Mr. Livresteringgel, a cirkusz iskola lovassával, aki csak úgy lóhátról hódítja meg a hölgyeket és mint a cirkusz Don Juanja örvend nagy tiszteleznek.

— Godby Mr. Hopps, üdvözli a szomorú akrobatát.

— God morning Mr. Livrestering, Jó, hogy találom, egy életbevágó dologról van szó.

— Talán csak nem vesztette el az erejét?

— Nagyobb annál.

— Ugyan?

— Szerelmes vagyok.

— Csak ennyi, meg kell várni a végét.

— Milyen végét.

— Amikor nem lesz szerelmes. Külömben mióta szerelmes?

— Ma reggel óta.

— Mosakodás előtt vagy után jött rá?

— Előtte.

— Ez baj, mert hát az erősebb szerelmem,

a mit még a víz se mos le.

Mr. Livrestering szerellett szellemeskedni, ami határozottan rosszul áll neki.

— Adjon tanácsot, mit tegyek?

— Semmit.

— De hiszen öröltén szeretem azt az aszszonyt!

— Tehát asszonye. Ez már baj.

— Miért volna baj?

Mert így nem veheti el.

— Özvegy asszony.

— Az már más, így már elveheti.

— De kérdés, hogy hozzám jön-e?

— Hát még nem kérdezte meg tőle?

— Szerelmről még nem is beszéltem vele,

egy azért kérem, tanácsolja mint adjam tudára, hogy szereltem.

— Mondja meg neki.

— Oh, ahhoz nincs báiorságom.

— Tudja mit, majd beszélék én ő nagyságával.

— Oh köszönöm, mindig tudtam, hogy ön nemes szívű ember. Örökre lekötetezettje maradok.

— Kérem ez baráti kötelesség, de hogy ne érezze magát örökre adósomnak, adjon öt forintot kölcsön.

— Nagyon szivesén. A takarékos Mr. Jenkins Hopps a zsebébe nyult és odaadta az öt forintot, miközben két könyecsepp pergett le arcán.

— Mi az, ön sir?

hangot használni, hogy érzelmeinket kellőképpen kifejezhessük.

Nics rá példa, hogy két szomszéd város közül, még talán Nagykőröst és Kecskemétet sem véve ki — az egyik oly féltékeny kapzsisággal akarná megakadályozni a másik város fejlődését, mint teszi ezt Szeged — Szabadkával.

Mértéktelen birvágyunkban és szeretlen hiúságunkban nem bánnák, ha Budapest után mint város, egyedül ők jöhetnek számításba.

Meghallva, hogy Szabadka esetleg egy tüzer ütegosztályt kap, menten megkezdik az áskálódást. Előállnak 20 éves szóbeszédekkel, mert hát az erre vonatkozó akták állítólag elvesztek és megkezdik a kaján irigység náluk minden napos játékát, már előre is a káröröm hangján ilyeneképp szólva a Sz. N., „az a föltevésünk tehát, hogy kissé korán örül Szabadka.”

Hiszen sajnós, nekünk még kevés okunk van örülni, mert még semmit sem kaptunk. Hiszen kedves szomszédék ebben az ügybe ugyan kevés okuk van beleszólni, mert hát mi közük van Önöknek ahhoz, hogy mit tesz a 4-ik hadtest a tüzeriségével, hiszen Önök a temesvári 7-ik hadtesthez tartoznak; keressenek ott vigasztalást, ha nagyon fáj az, hogy Szabadka esetleg tüzeriséget kapna, a mit elvégre is sokkal jobban megérdemel már csak a paritás elvénél fogva is.

Az állam jóvoltából jutott Szeged városa minden középületéhez. Ugyan mihez jutott eddig Szabadka? Semmihez.

Ne sajnálják tehát, ha kapunk valamit, mert ez ugyis áldozatunkba kerül, de amit szívesen hozunk, mellettünk szólnak aztán a tenetbebi számtalan okok, melyek közül egyik sem szólhat Szeged mellett.

Mellettük szól a kapzsiság, Szabadka mellett szól a megdönthetetlen évek egész serege.

Hisszük, hogy ha a tényező körök komoly elhatározás tárgyává teszik, hogy a délvidék, illetőleg kizárólag az a része az országnak tüzeriséget kapjon, úgy a város intézői elő fognak állni, és határozott formában fogják kérni igényeik szem előtt tartását és nem fognak elzárkózni anyagi áldozatok hozásától nem, a mely áldozatok egy bizonyos idő múlva ugyis megtérülnek.

Ismé elten tehát Szabadkának kell tüzeriséget adni, mert ezt kívánja a helyes politika.

A városunkon ejtett sérelem.

1.
Ahogy a főigazgató minket megnyugtatót.

Megnyugtatót bennünket a főigazgató úr a B. F. U. útján megnyugtatót olyképen, hogy Szeged városa szinte hasra vágódik örömeiben. Örül azon, hogy az ő főigazgató uruknak adott igazat a minister és örült azon, hogy ezen közben meg is leckéztette a várost.

Megnyugtatót bennünket a kegyes szívű főigazgató úr azzal, hogy: igaz mindaz, amit mi mondtunk, igaz a mi jogos felháborodásunk, gaz hogy sérelem esett városunkon és mosolyogva nyugtatót meg bennünket aképp; hogy ez már nálunk Magyarországon így szokás.

Megnyugtatót bennünket, vagy inkább megnyugtatót azokat, kik megnyugtatót abban, hogy a főigazgató felegyházban érezte magát, mikor a mi gymnasiumunkban volt, kiket megnyugtatót az, hogy a kérelheltenül alkalmazott szigor előzte városunk ifjait más iskolákba, kiket megnyugtatót az, hogy a főigazgató a legsúlyosabb büntetéssel sújtott egy csapat ifjút, egyellenegy alkalommal elkövetett kihágásért, olyan kihágásért, amiért másutt legfőleg osztrályfőnöki megrovásban részesülnek, kiket nem bántott az, az országzerte terjesztett hazug hír, hogy a mi diákjaink kicsapongó életet folytatnak, állandóan dorbéloztak, korcsmározta.

Igen, ezeket nyugtatót meg az igazgató a B. F. U. és a Sz. N., de a város közönségét nem!

II.

És ahogy mi megnyugtatót a főigazgatót.

Nemesak a főigazgatót, de az ő úszályhordozót is meg fogjuk nyugtatót mi is, nehogy adósai maradjunk önagyságának.

Szabadka városának autonom joga, hogy a ministerrel közvetlen érintkezik. Ezen jogát nem respectálta a közoktatásügyi m. kir. minister ur, az aki közvetlenül szokott levelezni kisebb urakkal is, mint Szabadka városa.

Mi úgy tudjuk — és tudomásunkat illetékes és komoly forrásból merítjük — hogy a város a hozzá küldött „stb”-vel végződő másolatot el nem fogadja, amely tartamát tudomásul nem veszi és megvárja, míg a minister ur közvetlen vele fogja közölni válaszát a felíratra.

Elég vakmerő, de úgy hiszi Szabadka város közönsége, hogy a minister ur lesz kegyes vele szóba állni és lesz kegyes elhinni, hogy Szabadka város százezreket költ a magádból, hogy iskoláit fenntartsa és lesz kegyes elhinni, hogy nem fogja tünni, hogy fiait elűzzék, halálba kergessék csupa jó szívűségből!

De ha a város elégtételt nem kap, ha a minister urnak a főigazgató ur útján áll szóba vele, akkor meg fogja találni a módot arra, hogy megszabaduljon a közvetítőtől. És bár

— Igen, tudja mindig meg vagyok hatva, ha egy kedvesemet elvesztem.

— Hát most kit vesztett el?

— Az öt forintomat. Erre már nem felelt Mr. Liversterling.

— Tehát vezessen az özvegyhez.

— Felesleges, csak menjen el a lakásomra, ő a házi asszonyom.

Mr. Liversterling elment az özvegyhez, míg Mr. Hopps olyan elkecsereddéssel emelgette és dobálta a súlyokat, hogy mindenki félve húzódott el tőle.

Mr. Liversterling az özvegynél barátságos fogadtatásra talált.

Özv. Czinegéné — az ura vagyonos szabó volt és végelgyengülésben halt meg — napos vendég volt a cirkusban, a hova az akrobatta protekciójával szabad jeggyel járogatott. Mr. Liversterling már régen titkos imádoztja volt és nevét, bár nem tudta kimondani, mindennapi imájába foglalta.

A nem remélt látogatás kellemesen lepte meg. Székkel és cognackal kínálta meg.

Mr. Liversterling el volt ragadtatva a szeretetreméltóság és jóléttől a mely utóbbi az egész lakásból kisugárzott.

Egész megelégedéssel küldetéséről a melylyel őt Mr. Jenkins Hopps barátja megbizta.

Saját felelősségére kezdte meg az udvarlást.

— Asszonyom, én Önnek már régi bámulója vagyok.

— A szép özvegy pirulva sütötte le szemeit.

— Igen asszonyom, esténként mikor meglátom feltűnni az Ön lilla bluzát...

— Sárga bluzom van.

— Igen sárga, de hát nekem minden lillának látszik, tehát ha meglátom az Ön sárga bluzát, úgy a szívem hevesebben kezd dobogni, és nem érzem magamat elég biztosan a nyeregben, mert érzem, hogy szédülök a féltékenységtől.

A féltékenységtől? kérdé meglepve az özvegy.

Igen a féltékenységtől, mikor látom, hogy az az ostoba Jenkins Hopps milyen bizalmasan beszélget Önnel és én aki szeretem Önt kénytelen vagyok sorvadni, elpusztulni. Oh ez keserves. Mr. Liversterling elkezdett zokogni ami özv. Czinegéné annyira meghatotta, hogy ő is sirni kezdett.

Mr. Liversterling, előbb tért magához és szenvedélyes hangon szavalt tovább. — Én szeretem, imádom Önt, legyen a feleségem és én olyan boldoggá teszem, amilyen boldog nem volt soha. E szónál leterdelt, megfogta az özvegy kezét aki boldog mosolylyal nézte a térdelő Don Juant.

— Oh feleljen mert megöl a bizonytalanság.

— Szeretem, zokogta a bájos özvegy és Mr. Liversterling karjaiba omlott.

Ismét Mr. Liversterling tért előbb magához és komolyan kezdte tárgyalni az egybekezelés részleteit. Mindent megbeszélve elbucszott, előbb azonban 10 forintot kért kölcsön.

Mr. Jenkins Hopps izgatottan leste barátját, aki végre megjött.

— Nos? kérdé az érkezőt.

— Szerelmes.

— Oh, ne mondja, tehát szólhatok?

— Azt éppen nem.

— Nem?

— Bizony nem, mert hát nem önt, hanem engemet szeret.

— Önt, és hát ön nekem erről semmit sem szolt?

— Hogyan szólhattam volna, mikor magam sem tudtam, de most már tudom és már meg is állapítottuk a lakadalom napját, a melyre önt is elvárjuk.

— Köszönöm, nem leszek ott.

Szegény Mr. Jenkins Hopps lesújtottan távozott.

Aznap este egy szerencsétlen birkozó, úgy vágott a földhöz, hogy az két hétig nyomta az ágyát.

ez a mód nem kívánatos, félt, hogy használni fogják: felekezeti iskolává teszik a községi főgymnasiumot!

Nem üres fenyegetés ez, de sajnos költelenség akkor, ha az ország harmadik városával a jog, törvény és igazság korában egy magyar miniszter nem hajlandó beszélni csak a főigazgató közvetítésével, aki — mint Kálly főispán — jó lehet, kedves lehet Szegednek, de nem Szabadkának!

»Ez azt hisszük megnyugtathatja» önt is — főigazgató ur!

Különfélék.

Érettek!

Milyen öröm, mi boldogság e szó: éretl! Jelenti azt, hogy a gyermekből ifjú lett, jelenti azt, hogy néhány perc előtt még vezetőre, gyámoltóra szoruló gyermekek most már a maga lábán is biztosan megáll, lépései a világba; éretl arra, hogy küzdjön, dolgozzék, hogy szabadon gondolkozzon, szabadon cselekedjen!

A mi megváltott erős ifjuságunk megmutatta, hogy akar és tud dolgozni, hogy szorgalmát nem lankasztja tettejéért nem bémítja, ambíciójának nem állhat újába semmi.

Huszonnyolc ifjú közül csupán egy akad meg a farsztó vizsgán, a többi mind, mint éretl hagyta el az iskolát.

Lelkes örömmel üdvözljük ifjainkat, egyformán mind a huszonhatet és egyformán kívánunk minden jót a főgymnasium éretl ifjainak!

17., 18. és 19-én volt a szóbeli éretlségi. Az eredmény az, hogy 28 ifjú közül 3 jelesen, 8 jól, 16 egyszerűen tette le a vizsgát. Jelesen érettek: *Friebeisz Gyula, Ifkócs Ivandéklás János és Szeifert Ernő.* Jól érettek: *Bergl László, Dungszerzsi Ferencz, Fischer Salamon, Hirth Ferencz, Macska Béla, Palek Béla, Pollák Emil és Simics Gergely.* Az »éretl« ifjak szerdán este az »Olthon« kávéházban gyűltek össze, ahol élénk mulatozás között eltekett volt tanáraikat és a jelen volt torna tanárt Malkovich Miklóst.

Vélellenül a helybeli sajtó néhány munkása is oda került a kávéházba, kiket kitörő lkedéssel üdvözöltek a boldog ifjak. *Tarajosy Ödön* az érettek nevében talpra esett dikciót mondott a sajtó azon munkásaira, kik az ifúság érdekét szívükön visellék mindig. *Szilágyi Gyula* tólvátosi hírlapíró, (Budapesti Napló) szellemes felköszöntőjében az ifuságot éllette s arra kérte őket, hogy őrizzék meg ifjai lelkesedésüket egész pályájukon át, melyhez sok szerencsét kíván. A kedélyes mulatságnak az éjfél órák vetettek véget.

— **Elölptetések.** A m. kir. igazságügyminiszter Crainicean Mihály törvsz. bírót a VII. rangosztály első fokozatába, Marián Miklós törvényszéki bírót a VII. rangosztály második fokozatába, dr. Salánky József törvszéki bírót a VIII. rangosztály első fokozatába, Sarkady Jenő topolyai jbirót a VIII. rangosztály első fokozatába, Romátka Jenő törvsz. jegyzőt a X. rangosztály második fokozatába, Vild Károly törvsz. jegyzőt a X. rangosztály második fokozatába, dr. Söti János szabadkai jbirósági aljegyzőt a XI. rangosztály első fokozatába, dr. Kopp István bács-almási jbirósági aljegyzőt a XI. rangosztály első fokozatába és Királyfalvy Gáspár zentai jbirói irnokot a XI. rangosztály második fokozatába léptette elő.

— **Az evang. gyámintézet közgyűlése.** Szép ünnepélye volt f. hó 19-ikén a szabadkai evang. egyháznak. Az egyházmegyei gyámintézet tartotta közgyűlését, melyen Belohorszky Gábor főesperes, Fammier esperes és a megyei ev. lelkészek is jelen voltak.

Délelött 11 órakor istentisztelet volt, melyen a szent beszédet Róth Béla verbászl lelkész mondotta. Az istentisztelet után offerorium gyűjtés volt, melyet a közgyűlés követelt, melyen Scultéti János nyug. telekönnyvezető és Fammier G. A. esperes elnököltek. A közgyűlésen Scultéti rövid bevezető beszéde után Fammier esperes betérjesztette az évi jelentést, melyen különösen megdicsérte Korossy Emil helybeli lelkészét. Az elhalt világi elnök helyébe Podmaniczky Géza báró választatott meg elnöknek, ki azonban a tisztséget nem fogadta el. A gyámintézetnek Andrassy Dénes 2000 koronát adományozott. Határozatba ment, hogy az offerorium után egybegyűlt összeg a zombori egyháznak adassék, megtoldva ezt más gyűjtésekkel. Radvánszky egyhangulag megválasztott világi elnöknek. A jövő évi közgyűlés Járék községben fog megtartatni. A közgyűlés után Palicsos bankett volt.

— **Ezred összpontosítás.** A szabadkai 6-ik honvéd gyalogezred összpontosítása a mai nappal megkezdődött. A zombori honvédek ma délben érkeztek Szabadkára, hosszú, fáradságos utat tettek meg gyalogosan.*Holnap érkeznek az újvidékiek. Az ezred 2 hétig marad nálunk, 24-ikén átjön Szegedről a honv. zenekar, mely a gyakorlatok végéig marad itt.

— **Réthy Laura** színművésznő, ki csak legutóbb vendégszerepelt nagy sikerrel a m. kir. operaházban, Palicsos nyaral. Igazab kedves dolog volna tőle, ha úgy hirtelenében egy hangversenyest rendezne a mi fürdőnkben, mert hát jól esnék már hallani egy egészséges, üde, szép hangot.

— **Vivóakadémia Palicsos.** Megirtuk már hogy Pellegrini Guisepe jeles vívómesterünk f. hó 22-én Palicsos a nagyteremben vívóestélyt rendez. A porogramm a következő: I. Prima parte: a) Pellegrini—Sántha vitőr iskola, b) Pellegrini — Dr. Piller Arthur assalto, c) Pellegrini — ifj. Gálly György assalto, d) Pellegrini — Horváth Móricz assalto, e) Pellegrini — Regényi Gábor vitőr iskola. II. Secunda parte: a) Dr. Singer Simon — Horváth Móricz assalto, b) Pellegrini — Dr. Krieshaber Gyula assalto, c) Pellegrini — Dr. Singer Simon assalto, d) Pellegrini — Dr. Kovachich József assalto, e) Pellegrini — Sántha vitőr iskola. — Az estélyt táncmulatság követi — Belépti díj 1 korona.

— **Zenedánk zárvizsgálja.** Junius hó 23 án d. e. 10 ós fél órakor tartja a zeneda záróvizsgáját a Pest szálló nagytermében. Wagner, Liszt, Mozart, Chopin és más classikus szerzők művein mutatják be tudásukat a fiatal tanítványok. — Műsor változatos, az előadók között lesznek Rónay Ilonka, Kepes Flóra, Klein Gizella és Herczl Mariska, kik csak a napokban vizgáltak jelesen a nemzeti zenedében. A műsor 16 fő és számtalan alszám-ból áll s így jó lenne, ha tán két részre osztanák a vizsgát, mert sok a jóból is megárt.

— **Érettségit tett szabadkai leány.** A helybeli polgári leányiskola volt növendéke, Bröder Paula, a közelmúlt napokban alszám-ban fényes sikerrel tette le a felső-kereskedelmi iskolai érettségi vizsgát. Nevezett kisasszony az első, aki magán uton érettségit tett a felső-kereskedelmi iskolai tanulmányokból.

— **Társasvacsera és táncmulatság.** Az érettségit végzett ifjak ma este Birto János „Kaszinó“ vendéglőjében társas vacsorát f. hó 25-ikén pedig Palicsos zártkörű tánc-

mulatságot rendeznek, melynek tiszta jövedelme a szegény tanuók felségélyezésére fordítatik. A táncmulatsághoz belépti jegy egy korona.

— **A szépművészeti és közegészségügyi bizottság figyelmébe.** Tudniillik van itt nálunk közegészségügyi bizottság is, de hogy ez mire ügyel fel és mi tartozik hatáskörébe, és egyáltalán tesz-e valamit, azt nem tudjuk. Anyoni bizonyos, hogy a város külvárosaiiban botránys állapotok vannak. A múlt évtizedben épült föl a szentgyörgy-téri iskola, az új díszes templom. Ez a két impozáns épület a plébániával és leány árvaházzal együtt egyik igen szép pontját képezik városunknak. A napokban tették föl az új templomra a toronyórákat. Szóval ez az építkezés a város ama részét igen emeli; de a templommal szemben egy mély, bűzös árok disztelenkedik s a beléje ömlő fedett csatorna bűzös folyadéká állandóan veszélyezteti a környék levegőjét és közegészségét. Hit ha már ilyen drága épületeket emelünk, akkor következképpen arról is kellene gondoskodnunk, hogy azok környéke is megfeleljen a követelményeknek. Ha egy idegen ide léved s látja a díszes épületek szomszédságában a bűzös, piszkos árkokat: aligha meg nem némul a csodálkozástól.

— **Ediszonszínház.** Érdekes műtélvezetben lesz szombaton, junius hó 22-én közönségünknek része. Benkő M. tanár a Pest szálloda dísztermében fog mozgó fényképeket bemutatni. Mint értesülünk az előadásra ide érkezett Bella Roza kisasszony bécsi táncművésznő, Benkő tanár közreműködésével a villanyos serpentintánczot fogja bemutatni. Benkő tanár, a ki sem költségel, sem fáradságot nem kimélt, hogy a még itt nem látott tizenkét villanyos reflector közvetítésével a serpentintánczot bemutassa, megérdemlj a közönség pártfogását. A kitűnő műsorral összeállított előadást a közönség pártfogásába ajánljuk. Számosot helyek az előadásra a nagyfőzdében előre váltthatók.

— **Örült a rendőrség börtönében.** Bódics Piros csavargónót a rendőrség letartóztatta. A börtönben azonban kiűtött rajta régi betezsége az elmekőr amiért is Dr. Novák orvos elrendelte a közkórházba szállítását. A mentők kényszerzubbonyt adtak rá és a közkórház megúgyelző osztályába szállították.

A megkötözött pénzügyőr.

A szemlész úr basáskodik.

— Saját tudósítónktól. —

Szabadka, 1901. jun. 20.

Aki tegnap este 10 tájban a városháza előtt elhaladt, azt kellett hinnie, hogy az ott látottak után legalább is háromszoros rablógyilkosság történt.

Két fináncz szuronyos pu-kával a vállukon és két rendőr kísért egy finánczot, aki oldalfegyverőtől meg volt fosztva, két keze pedig hátra kötve.

Mit tehetett ez a szerencsétlen ember, hogy olyan kegyetlenné hántak el vele?

Ime itt adjuk az esetet: Görömbey, a nemrég ide helyezett pénzügyőri szemlész úgy látszik, hogy abban a téves felfogásban van, hogy valami nagyon hatalmas ur Szabadkán, mer nemcsak alantás közegeivel basáskodik, hanem a hatásköréhez nem tartozó rendőrségi közegeknek is parancsokat szeretne osztogatni, azt képzeli magáról, hogy legalább is kapitány a *finánczoknál*. Tegnap este egy Palfy István nevű pénzügyőri vigyázó kasszá becsúszott állapotban tért haza a lakonyába.

Hol járt, hol nem járt az mellékes; Görömbey szemlést ur maga elő idézette kihallgatásra. A pénzügyőr vigyázó megjelent s mikor a *finánc kapitány ur* elé lépett, nem vágta össze a bokáját s nem szalutált.

Nem tudjuk, hogy a fináncokat is katonai szellemben kell-e nevelnünk, vagy talán Görömbey ur hozta be ezt a szokást, elég az hozzá, hogy iszonyuan összeszidta ezért Pálffy-t s amikor ez mentegődni igyekezett, behívott másik két pénzügyőrt és kötéllal hátra köttette két kezét, utután elrendelte, hogy a két pénzügyőr felüzdött szuronyal kísérje a rendőrségre.

A parancsol természetesen teljesíteni kellett és Pálffy Istvánt a sétáló közönség nagy megbotránkoztatására fegyveres pénzügyőrök kísérték a laklányától, vagyis a vasúti fűtőháztól a rendőrségre. Az ügyeletes rendőrbiztos azonnal elűzött *Vojnich Béla* rendőrkapitányért, mert nem tudta miként intézkedjék a dologban.

A szemlést ur átiratot intézett a rendőrséghez, amelyben azt írja, hogy fegyelmi vétséggel terhelt Pálffy István pénzügyőri vigyázót további intézkedéséig és meghagyásáig fogva tartásák.

Mikor Vojnich kapitány meglátja, hogy miért bánták el oly kegyetlenül Pálffyval, mód nélküli felháborodott és azonnal elrendelte a kötelek feloldását. A két pénzügyőr azonban hivatkozva a szemlést ur parancsára megtagadták és hátrakötött kezekkel körülbelül egy órát hagyták állni a szegény embert, amíg Görömbey ur megérkezett.

A kötel oly erősen volt az áldozat kezére csavarva, hogy a húst bevágta és a vértől átmedvedesedett.

A rendőrkapitány azonnal egy rendőrt megszállt Görömbeyért, hogy jöjjen be, mert az ügyben a rendőrség nem intézkedhet, miután fegyelmi vétséget képez.

„Mondja meg a kapitány úrnak, hogy nem mehetek be”, ezt válaszolta a rendőrnök. Vojnich kapitány erre azzal válaszolt, hogy négy szuronyos rendőrt küldött a szemlést urért azzal a meghagyással, ha önként nem jön, állítsák elő.

A szemlést ur engedelmesskedett és bement a rendőrségre.

Hogy minő leczkében részesült itt, az nem tartozik ide, e köteleket mindennek dacára nem engedte levételni és minthogy a rendőrsége a meghagyásnak eleget tenni nem akart, nehogy hivatalos hatalommal való visszaélés miatt ellene forduljanak, a pénzügyőrök viszakísérték szerencsétlen társukat a pénzügyőri laklányába.

Hogy mi történt itt, az a pénzügyőri laklányá belseő titka.

Mint értesülünk, Vajnich kapitány ezen botrányos ügyben hivatalos felterjesztést intéz a pénzügyminiszterhez.

Szerkesztőnk távollétében a szerkesztésért felelős:
BRAUN HENRIK.

4306. sz. 1901. tkv.

Árverési hirdményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Horovitz Ignác végrehajlatónak Vidákovics Mukics Liza végrehajtást szenvedő elleni 308 kor. öke követelés s járuléki iránti végrehajtási ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járásbíró) területén levő Szabadka város halárában fekvő szabadkai 15539 számú betétbe A I. 37497/2 hrsz. 1 h. 270 □-ól 37498/1 hrsz. 237 □-ól 37499/2 hrsz. 1092 □-ól 37500/1 hrsz. 364 □-ól és 37501/2/a. hrsz. 437 □-ól nagyfényi szántó, rét és nádasból Vidákovics Mukics Erzsébet, illető fele részre 518 koronába továbbá a szabadkai 16365 számú betétbe A I. 37494/1/a./3. hrsz. 1185 □-ól és 37494/1/b./3. hrsz. 815 □-ól területű Vidákovics Mukics Erzsébet nevében álló nagyfényi szántása és pedig a b1 hrsz. alatt Joannovics Döme özv. Vidákovics Mukics Ferencné javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartása mellett 686 kor. kikialtási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi július hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék mint tkvi. hatóság árverező szobájában földszint 22. ajtó szám megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kell igazságügyministeri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni; avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, 1901. évi április hó 16-án.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Piry, kir. tsvzéki bír.

Angol stíben készült

HÁLO SZOBA
— és renesans stíben
Ebédülő szoba

butor eladó.

SEPCSITS LAJOS asztalosnál,
VI. k. Halasi-ut 203. sz.

913 szám. 1901.

Árverési hirdmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíró 1900. Sp. III. 772/12 számú végzése által dr. Majoros Adolf szabadkai lakos javára Kriszhaber Adolf kis-hegyesi lakos ellen 184 kor. 90 fill. tőke, ennek 1900. évi július hó 7. napjától számítandó 5% kamata és eddig összesen 130 kor. 25 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülglotat és 1683 koronára becsült szikvizgyártó gép, üvegek és kocsi-ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1901. V. 1033/5 sz. kiküldött rendelő végzése folytán, a helyszínén vagyis Szabadkán, VIII. kör 75 hszám. a leendő eszközlésre 1901. évi június hó 28-ik napjának d. u. 3 órája határidőű kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legelőbbit ígérőnek becsáron alul is eladatni fog.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1081. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiizetendő.

Kelt Szabadkán, 1901. június 14-én.

Bende, kir. bir. végr.

3007/901. sz.

Hirdetmény.

Szabadka szab. kir. város tanács részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a IV. körben fekvő volt kis-kaszárnya helyiség, melyet eddig Fimpl Ferencz keféköző tartott bérbe f. évi augusztu hó 1-től kezdődő s 1904. évi április hó 30-ig terjedő időre f. évi június hó 25-én d. e. 10 órakor a gazdasági ügyosztály hivatalos helyiségében nyilvános árverés útján bérbe fog adatni, melyre a bérelni szándékozók ezennel meghivatnak.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt a gazdasági ügyosztályban megtekinthetők.

Kelt Szabadkán, 1901. évi június hó 15-én.

Városi tanács.

Huzás már kedden!

Huzás visszavonhatatlanul
1901 Junius 25-én.

Főnyeremény

30.000 korona értékű

Concordia sorsjegyek
á 1 korona.

ajánlja:
Kunetz Mór főelárusító
Szabadka.